

خانواده کیم

آنت مایرتیز

ترجمه : محمدعلی فیروزآبادی

دیوانه‌یی مسلح به بمب، دکتر استرنج لاول کهنه‌استالینیست‌زده‌پوش، کوتوله‌دیکتاتور، کوتوله‌محور شرارت و . . . این تنها مثنی از الفبایی است که به حاکم کره شمالی کیم جونگ ایل داده می‌شود و همه این القاب تصویرگر آن چهره غریب و بی‌اندازه مضحکی است که حاکم پجئونگ‌یانگ از خود ارائه می‌دهد. در تمام آن داستان‌هایی که در مورد چکمه‌های پاشنه‌بلند کیم جونگ ایل نقل می‌شود و همه آن چیزهایی که درباره کلاه گیس وی گفته می‌شود، یک چیز ناگفته می‌ماند و فراموش می‌شود و کسی به این مسأله اصلی توجه نمی‌کند که وی چگونه با روشی غیرقابل پیش‌بینی حکومت می‌کند. این حالت تا آنجایی پیش رفت که امروزه وی ناگهان و بار دیگر جدی شده و موشک‌هایش را پرتاب کرده و کره جنوبی را به جنگ تهدید کرده است. زوج جنون و خطر در خانواده کیم جونگ ایل حضوری همیشگی دارد. پدرش «کیم ایل سونگ» یا همان «رهبر کبیر» که از سال ۱۹۴۸ تا ۱۹۹۴ بر کره شمالی حکم می‌راند نیز در تبلیغات و رسانه‌های دولتی از خود تصویر وطن‌پرستی مهربان به نمایش می‌گذاشت و در همان حال به اصطلاح منحرف‌شدگان از ایدئولوژی رسمی را سرکوب کرده و به گوشه زندان‌ها می‌انداخت. اطلاعات در مورد خاندان کیم بیش از هر چیز بر پایه گزارش‌های کنساتی است که از کره شمالی گریخته و به کشورهای دیگر پناهنده شده‌اند. علاوه بر آن بی‌شمار بیوگرافی‌ها و جوک‌ها و شایعات در مورد این خانواده نقل می‌شود. با همه این احوال رسانه‌های بین‌المللی تصویر دقیقی از این خانواده ندارند و هرگونه تلاشی برای دستیابی به اطلاعات بیشتر در این مورد با بی‌نت‌رویی‌رو به‌رو شده است. زندگی خصوصی این خانواده بی‌نهایت مبهم و در مقابل دستگاه تبلیغاتی پیونگ‌یانگ هم بی‌نهایت قدرتمند است. یکی از نویسندگان اشپیکل در نوامبر ۲۰۰۸ نوشت: «کرمیلین دودوران قبل از فروپاشی شوروی در مقایسه با مقر ریاست‌جمهوری کره شمالی به مانند یک کتاب باز و علنی بود.» کیم جونگ ایل از دو همسر خود سه پسر و یک دختر و از مشرفه‌های خود بی‌شمار فرزند دارد. وارث تاج و تخت این دیکتاتور ۶۷ ساله و به شدت بیضار هنوز هم معلوم نیست. البته چند روز پیش خبرگزاری‌های معتبر بین‌المللی اعلام کردند وی با ارسال یک بولتن محرمانه به نمایندگی‌های کره شمالی در خارج از کشور، کوچک‌ترین پسرش یعنی «کیم جونگ اوون» را به عنوان جانشین خود معرفی کرده‌اما این خبر هنوز به طور رسمی تأیید نشده است. کیم جونگ ایل در تابستان ۲۰۰۸ به ناگاه برای چندین ماه ناپدید شد. ناظران امور در این مورد اتفاق نظر دارند که وی دچار یک سکنه مغزی شده بوده است. تصاویر اخیر کیم هم نشان می‌دهد این دیکتاتور به شدت لاغر شده و با حالتی نامطمئن قدم برمی‌دارد. بزرگ‌ترین پسر خانواده «کیم جونگ نام» ۳۷ ساله است که حاصل ارتباط دیکتاتور با هنرپیشه‌یی به نام «سونگ هانه ریم» بود که در سال ۲۰۰۳ در مسکو درگذشت. اما جونگ‌نام هرگز به عنوان جانشین احتمالی پدر مطرح نبود زیرا وی در سال ۲۰۰۱ با یک گلزن‌نامه جعلی و ظاهرآ با هدف دیدار از دیستنی لند توکیو به ژاپن رفت و در آنجا دستگیر شد. بر پایه گزارش‌های مطبوعات غرب جونگ نام مردی «عاشق» است که چند سال از عمر خود را در هتل مجللی در منطقه تورستی جنوب چین یعنی در ماکائو گذراند و در آنجا به قیاقق مواد مخدر و رسوایی‌های پولشویی مشغول بوده است. دومین پسر حاکم کره شمالی «کیم جونگ چول» نام دارد و ۲۷ ساله است. او مقامی عالی‌رتبه در حزب حاکم کارگر دارد اما از قرار معلوم از سوی پدرش به عنوان «فردی ضعیف و ناتوان برای اداره حکومت» ارزیابی شده است. این مسأله برای اولین بار از سوی آشپز سابق کیم فاش شد؛ همان آشپزی که در سال ۲۰۰۳ و با چاپ یک کتاب، اسراری از زندگی در کاخ دیکتاتور را فاش کرد. اما شایعات در مورد انتخاب احتمالی جانشین کوچک‌ترین پسر حاکم پیونگ‌یانگ یعنی کیم جونگ اوون به اوایل ماه مه بازمی‌گردد. این جانشین احتمالی ۲۵ ساله روزنامه آلمانی «فانتفورتر آلمانیه» او سال‌ها تحت نام مستعار «پاک چول» در مدرسه بین‌المللی برن در سوئیس مشغول تحصیل بوده است. به گفته مدیر آن مدرسه: «او پسری آرام و دوست‌داشتنی بود.» منابع مطلع در ستول می‌گویند جونگ اوون برای کسب تجربه بیشتر چند ماهی است سعی را در کمیسپون قدرتمند دفاع ملی کسب کرده است. اما اطلاعات بیشتری از وی در دست نیست. برادران «جونگ چول» و «جونگ اوون» هر دو به حد رابطه کیم جونگ ایل با رقصنده‌یی به نام «کو جونگ هی» هستند که او هم در سال ۲۰۰۴ و به دلیل ابتلا به سرطان درگذشت. حاکم مستبد پیونگ‌یانگ بر پایه اطلاعات به دست آمده برای چهارمین بار در سال ۲۰۰۶ ازدواج کرد. همسر جدید وی «کیم اوک» نام دارد که سال‌ها به عنوان منشی کیم مشغول کار بوده است. این خانم پانینت تحصیلکرده از نظر سنی ۲۰ سال از شوهرش جوان‌تر است. تا چندی پیش حتی از کیم اوک هم به عنوان جانشین احتمالی کیم یاد می‌شد. اما حتی در مورد این زن هم اطلاعات چندانی در دست نیست. ولی ناظران نقش او را در حکومت یک «واسطه و دلال» می‌دانند و عقیده دارند وی معاملاتی به اصطلاح سیاه‌باخارج از کشور دارد و همه سرینخ‌ها در پشت صحنه در دست‌های اوست. به عقیده آنان هر کس در پیونگ‌یانگ سودای قدرت و نفوذ در سر داشته باشد، باید نظر کیم اوک را جلب کند اما اینکه شخص وی علاقه‌یی به قدرت دارد یا نه، مشخص نیست. دیکتاتور کره شمالی تی تردید تا هنگام رفتن رکن قدرت همچنان در یکی از ۱۰ کاخ خود زندگی خواهد کرد؛ کاخ‌هایی با سینما، گردشگاه‌ها و زمین‌های گلف و شکار اختصاصی. کیم جونگ ایل احتمالاً در آینده هم سوژه مناسبی برای داستان‌های وحشتناک خواهد بود. یکی از محافظان سابق کیم به نام «لی جونگ کوک» در کتاب خاطرات خود آورده است یک بار آرایشگر کیم موفق شد طبق خواسته وی موهایش را آرایش کند و به همین خاطر به دستور یک اعدام شد. اما هیچ یک از این داستان‌های وحشتناک و احتمالی‌یی پایه و اساس نتوانسته است از کیش شخصیت کیم جونگ ایل و خانواده‌اش در پیونگ‌یانگ بکاهد. در تبلیغات رسمی هنوز هم از پدر بزرگ فقید این خانواده به عنوان «رهبر کبیر» یاد می‌شود و کیم جونگ ایل هم «رهبر محبوب» ۲۳ میلیون جمعیت کره شمالی لقب دارد. منبع : اشپیکل

همه مسافران در بدو ورود به کره شمالی با بازرسی‌های دقیق سروکار دارند. ماموران گمرک هر کتاب و هر ورق کاغذی را بررسی می‌کنند و البته این مسأله که آیا این مرد جوان با آن صورت کشیده و نگاه عقاب‌گونه اصلاً زبان انگلیسی یا آلمانی را بلد باشد، معلوم نیست. اما آنچه مسلم است اینکه در اینجا هر مسافری متوجه می‌شود در این کشور نه حق صحبت کردن با کسی و نه حق جمع‌آوری اطلاعات را دارد. این کار حتی از طریق تلفن هم امکان‌پذیر نیست زیرا هر مسافری که تلفن همراه خود داشته باشد باید در فرودگاه آن را تحویل دهد و به هنگام خروج از کره شمالی آن را تحویل بگیرد. به پیونگ‌یانگ خوش آمدید؛ یعنی به پایتخت کشوری که بر خلاف شایعات رایج دیدار از آن غیرممکن نیست. اما کسی حق ندارد آنچه را دیدنش ممنوع است، ببیند. میهمانان خارجی در فرودگاه توسط به اصطلاح دو همسفر مورد استقبال قرار می‌گیرند؛ یعنی آقایان «کسیم» و «ری» که هر که لباس‌های شیک پوشیده‌اند و لحنی کاملاً دوستانه دارند: «خیلی خوش آمدید، امیدواریم سفر خوبی داشته باشید. ما در این یک هفته در خدمت شما خواهیم بود.» این جمله آخر آنها معنی خاصی می‌دهد و می‌توان از آن چنین برداشتی داشت: «تا هنگام خروج از این کشور ما فقط هنگام خواب مراقب شما نخواهیم بود.» هیچ توریستی در کره شمالی اجازه ندارد بدون همراهی راهنماها حتی برای پیاده‌روی بعد از ناهار ساختمان هتل را ترک کند. در کره شمالی تنها می‌توانید آنچه را که مجاز است، مشاهده کنید. مکان‌های مجاز به ویژه به مکان‌هایی اطلاق می‌شود که به زندگی و مرگ «کیم ایل سونگ» مرتبط باشد؛ یعنی همان رهبر پیشین کره شمالی که در سال ۱۹۹۸ و پس از تغییر قانون اساسی به مقام «رئیس‌جمهور ابدی» ارتقا یافت. این مکان‌های مجاز هم عبارتند از خانه محل تولد، مدرسه، قصر و آرامگاه جناب رئیس‌جمهور ابدی. به تعبیری می‌توان گفت کره شمالی تنها کشور دنیا است که نه تنها روی کاغذ بلکه به صورتی عینی و واقعی از سوی یک انسان مرده اداره می‌شود. رهبر پیشین کره شمالی که در سال ۱۹۹۴ درگذشت، در تابولهای خیابان‌ها، روزنامه‌ها و تمام ساختمان‌های عمومی و دیگر مکان‌ها حضور دارد؛ همان رهبری که از او به عنوان «خورشید جاودان بشریت» نیز یاد می‌شود. اما پسر او یعنی دبیر کل فعلی حزب

حاکم یا همان «کیم جونگ ایل» تقریباً هیچ حضوری ندارد و گویی اصلاً چنین آدمی وجود ندارد. مهم‌ترین تأثیرگذارترین نشانه از آن به اصطلاح یکتاپرستی دولتی و آمرانه همان مجسمه کیم ایل سونگ در پیونگ‌یانگ است. این «رهبر کبیر» ۲۲متری از آن بالا به مردم خود راه‌نماها حتی برای پیاده‌روی بعد از ناهار ساختمان هتل شمالی در حال سیقل دادن آن هستند. این افراد درست مانند مردم چین در دوران مائو پیونفوم‌های آبی رنگ به تن دارند. امروز جمعه است. آقای ری و آقای کیم برای ما توضیح می‌دهند کارمندان کره شمالی وظیفه‌شان تنها در پشت میز تحریرها خلاصه نمی‌شود: «آنها خیابان‌ها را تمیز و زیبا می‌کنند و این کار خدمتی به ملت به شمار می‌آید.» دیگر کارمندان هم برای ادای احترام به تندیس رهبر کبیر خارج از اداره‌ها به سر می‌برند. خانم‌ها لباس‌های ابریشمی روشن و مردان شلوارهایی اتوزده پوشیده‌اند و دانشی آموزان و دانشجویان هم پیونفوم‌های آبی سفید به تن دارند. تعداد زیادی سرباز هم در اینجا حضوردارند. گروه‌های بزرگ سربازان با دیسپلین نظامی یکی پس از دیگری به سوی مجسمه می‌آیند، تعظیم می‌کنند و دست‌گه‌گل‌های ارکیده را در پای تندیس قرار می‌دهند. شاید به نظر شوخی بیاید اما واقعیت دارد که

پیونگ یانگ در نگاه عفو بین الملل

زاخاریاس زاخاریکس

وضعیت مردم کره شمالی روز به روز وخیم‌تر می‌شود. بر پایه گزارش سال ۲۰۰۸ سازمان عفو بین الملل، سه چهارم بودجه این کشور که برای خرید مواد غذایی مصرف می‌شود کاهش خواهد یافت. «انیکلاس بگر» مدیر دفتر اتحادیه اروپا در سازمان عفو بین الملل می‌گوید: «کیم جونگ ایل دیکتاتور کره شمالی برای مدت طولانی قادر به تهیه مواد غذایی کافی برای مردم کشورش نیست.» بگر در ادامه نتیجه می‌گیرد چندین و چند میلیون نفر از مردم کره شمالی در خطر گرسنگی قرار دارند. اما این نماینده اتحادیه اروپا هم از ارائه ارقام دقیق عاجز است زیرا نه تنها سازمان عفو بین الملل بلکه دیگر سازمان‌های دولتی و مستقل اصولاً راهی برای ورود به کره شمالی ندارند. بگر از این شکایت دارد که حتی تماس تلفنی از داخل کره شمالی با خارج از این کشور اصولاً امری غیرممکن است و دولت مانع از تماس‌های راه دور می‌شود تا بدین ترتیب از رسیدن اخبار در مورد کمبود شدید مواد غذایی به دیگر نقاط جهان جلوگیری کند. در همان‌حال که کیم جونگ ایل با آزمایش‌های اتمی و تهدید کره جنوبی (به عنوان جامعه‌یی طبقاتی و نفرت‌انگیز) همه جامعه جهانی را علیه خود تحریک می‌کند، سازمان عفو بین الملل در گزارش خود به کاهش شدید تولید و واردات مواد غذایی در کره شمالی اشاره دارد. البته کره شمالی همواره یکی از بزرگ‌ترین واردکنندگان مواد غذایی بود و حتی در بهترین حالت هم نمی‌توانست بیش از ۸۰ درصد مواد مورد نیاز خود را از کشاورزی داخلی تأمین کند. ساده‌ترین دلیل این مسأله هم کمبود اراضی کشاورزی است. در گزارش سازمان عفو بین الملل می‌خوانیم: «بسیاری از مردم چاره‌یی جزخوردن علف‌ها و گیاهان وحشی ندارند، موادی که ارزش غذایی کمی داشته و علاوه بر آن موجب بروز مشکلات و بیماری‌های گوارشی می‌شود.»از نظر بگر دیکتاتور کره شمالی با رفتار خود در واقع یکی از حیاتی‌ترین مواد حقوق بشر را زیر پا می‌گذارد یعنی حق برخورداری همه انسان‌ها از غذای کافی: «کمک‌های بین‌المللی یا اصلاً توزیع نمی‌شود یا اصلاً از سوی کره شمالی پذیرفته نمی‌شود.» این دیکتاتور

دیدار از کره شمالی

یانته گودار

ترجمه : محمدعلی فیروزآبادی

سرزمین کره شمالی همواره در حال دادن نمازهای نمایشی است

در کره شمالی به گل ارکیده «کیم ایل سونگیا» می‌گویند. پی بردن به این مسأله که مردم این کشور واقعاً به گرامیداشت تشریفاتی و ظاهری «رهبر کبیر» اعتقاد دارند یا نه، بزرگ‌ترین چالش در کره شمالی به حساب می‌آید و هر تلاشی در این مورد محکوم به شکست است. توریست‌ها در عمل هیچ کاری نمی‌توانند انجام دهند زیرا غیر از لیدرتورها با هیچ کسی حق صحبت کردن ندارند. ماموران سازمان اطلاعات و امنیت در همه جا حضور دارند و به همه چیز گوش می‌دهند و این مسأله در مورد اتاق هتل و مکان‌های عمومی کاملاً صادق است. کارکنان و همکاران سازمان‌های بین‌المللی در کره شمالی عقیده دارند که یک سوم جمعیت این کشور به طور رسمی خیرچینی می‌کنند. مردم پیونگ‌یانگ به صورت دونفری یا گروهی با دوچرخه یا به وسیله اتوبوس سر کارهای خود می‌روند. در خیابان‌های این شهر اثری از دانش‌آموزان و دانشجویان شاد پوشیده‌اند و دانشی آموزان و دانشجویان هم پیونفوم‌های آبی سفید به تن دارند. تعداد زیادی سرباز هم در اینجا حضوردارند. گروه‌های بزرگ سربازان با دیسپلین نظامی یکی پس از دیگری به سوی مجسمه می‌آیند، تعظیم می‌کنند و دست‌گه‌گل‌های ارکیده را در پای تندیس قرار می‌دهند. شاید به نظر شوخی بیاید اما واقعیت دارد که

می‌توانند از کشور خارج شوند و اگر یکی از آنها به هر دلیلی مایل به سفر نباشد، دیگری هم به ناچار باید از این سفر چشم‌پوشی کند. معذره آلمانی‌های مقیم پیونگ‌یانگ نیز اجازه رفت و آمد آزاد در داخل این کشور را ندارند. این عده عبارتند از همکاران سازمان‌های کمک‌رسان و سازمان ملل، کارمندان آلمانی سفارت آلمان و کارکنان و مدرسان مرکز مبادلات دانشگاهی و انستیتو گوته. محل زندگی این افراد هم در منطقه‌یی است که شهروندان عادی کره شمالی حق ورود به آن را ندارند. شهروندان خارجی مقیم پیونگ‌یانگ تنها در صورتی می‌توانند از این شهر خارج شوند که مجوزهای لازم را دریافت کنند و شرط اصلی برای صدور این مجوزها هم این است که دلایل منطقی و قانونی از سوی متقاضی ارائه شود. و مسأله مهم اینکه هر خارجی در این اینجا یک همکار کره شمالی دارد که با او کار می‌کند و در عین حال وظیفه کنترل وی را دارد. رابطه شخصی با این همکاران کوبه‌ی و هر کس دیگر در حکم یک تک‌تابو است. همکاران سازمان‌های بین‌المللی حتی پس از سال‌ها کار و اقامت در کره شمالی تا به امروز نتوانسته‌اند فضای داخلی آیرانمان‌های مسکونی این مردم را ببینند. آنها حتی نمی‌دانند ساکنان این

آیرانمان‌های گاه ۲۲ طبقه آسانسور دارند یا نه. برای ما هم به عنوان توریست تنها ارتباط با آن دو هم‌راه همیشگی امکان‌پذیر است؛ آقای کیم ۳۰ سال دارد و به عنوان یک لیدرتور حرفه‌یی کار می‌کند و با یک خانم دکتر ازدواج کرده و دو فرزند دارد. آقای ری هم ۲۴ سال دارد و در رشته زبان و ادبیات آلمانی تحصیل کرده و طبیعتاً این رشته را در دانشگاه کیم ایل سونگ گذرانده است و در حال حاضر به عنوان کارآموز در سازمان دولتی گردشگری کار می‌کند. این دو نفر افرادی تحصیلکرده به شمار می‌آیند که البته اهل شوخی و خنده و بحث هم هستند. تا زمانی که موضوع بحث اتحادیه اروپا و جنگ دوم جهانی با اتحاد مجدد و آلمان باشد به راحتی می‌توان با این دو نفر به گفت‌وگو نشست. در عین حال هیچ‌یک از آن دو حتی برای لحظه‌یی هم حاضر نمی‌شوند در وفاداری خلل ناپذیرشان به رژیم خدشه وارد شود. وقتی از آقای ری می‌پرسیم آیا می‌تواند از کشوری که شهروندانش از حق آزادی عقیده و بیان محروم هستند، دفاع کند، می‌گوید: «ما برای رسیدن به دنیایی بهتر ایده خودمان را داریم. برخی از قوانین شما از جمله قوانین رانندگی و رانندگی زندگی ما راحت‌تر می‌کند اما نمی‌توانیم با سایر قوانین و اصول شما سازگاری داشته باشیم.» منبع : اشپیکل آنلاین

گزارش

سوات؛ دره مرگ

«ارتش پاکستان اکنون مشغول جنگ با طالبان در منطقه‌ی است که این منطقه پیش از این نیز شاهد جنگ‌های مشابهی بوده است. « پایگاه اینترنتی روزنامه آلمانی زوددویچه در گزارشی تحت عنوان «سوات؛ دره مرگ» با اشاره به درگیری‌های اخیر ارتش پاکستان با طالبان در دره سوات آورده است: جنگ در غرب پاکستان یا دقیق‌تر بگوییم شمال غرب این کشور و مناطق قبیله‌ی نزدیک مرز افغانستان چیز جدیدی نیست چرا که جنگ فعلی ارتش پاکستان با افراطیون در دره سوات را می‌توان یادآور بازی‌های قدرت‌های استعماری در قرون ۱۹ و ۲۰ دانست. در بخش ابتدایی این گزارش آمده است: سوات در قرون ۱۹ و ۲۰ نیز شاهد جنگ‌های مشابهی بود. برای مثال می‌توان به جنگ نیروهای انگلیسی «علیه دشمن» با انگیزه‌های مشابه چیزی که اکنون وجود دارد، اشاره کرد. جنگی که در واقع محرک اصلی آن به زورآزمایی و بازی قدرت انگلیس و روسیه در این منطقه بازمی‌گشت. بعد از آنکه ارتش تزاری روسیه یکی بعد از دیگری کشورهای آسیای میانه (جمهوری‌های ازبکستان، ترکمنستان، قرقیزستان و تاجیکستان فعلی) را به تصرف خود در آورد، در بریتانیا ترس و وحشت از دست رفتن هند به عنوان یکی از اصلی‌ترین مستعمره‌های این کشور به وجود آمد. از این رو این کشور با دو لشکرگشی گسترده به افغانستان که به عنوان هدف محتمل بعدی روسیه به شمار می‌رفت، سعی کرد این کشور را تحت کنترل درآورد. زوددویچه می‌افزاید: انگلیسی‌ها در سال ۱۸۹۳ با کشیدن یک خط حائل، مرز بین افغانستان و پاکستان کنونی را مشخص کردند. البته این اقدام انگلیس با نارضایتی بسیار گسترده قبایل پشتون روبه‌رو شد چرا که این اقدام تقسیم شدن فضای زندگی برای قبایل پشتون‌نشین بین دو کشور را در پی داشت به گونه‌یی که رهبر این منطقه (منطقه فعلی و در حال جنگ سوات)، مردم حامیان خود را در دره‌های عمیق این نواحی به جنگ علیه نیروهای انگلیسی فراخواند به گونه‌یی که وی با کمک ده‌ها هزار جنگجوی خود توانست ارتش انگلیس را از پشاور (مرکز استان سرحد شمال غربی) بیرون کند. بعد از آن وی خواهران برقراری دستورات دینی در این منطقه شد. در ادامه گزارش زوددویچه می‌خوانیم: بعد از سال‌های ۱۸۹۷ تا ۱۹۰۵ نیز دره سوات با رهبری فرد دیگری و با کمک حامیان وی از نفوذ انگلیسی‌ها و ایتالیایی‌ها در امان ماند. مقاومت رهبران سوات نهایتاً باعث شد انگلیس نحوه استقلال این منطقه را به رسمیت بشناسد و ضمن امضای قراردادهایی با رهبران آنها، حتی به این منطقه کمک نیز ارسال کند به گونه‌یی که حتی بعد از استقلال پاکستان در سال ۱۹۴۷، دولت پاکستان سیستم به ارث‌رسیده از انگلیسی‌ها را در مناطق قومی و قبیله‌یی پذیرفت. زوددویچه می‌افزاید: بعد از آن نیز تاکنون قوانین پاکستان تنها با محدودیت‌های بسیار زیاد بر دره‌ها و کوهستان‌های این کشور حاکم بوده‌است. طبق قانون اساسی، ارتش اجازه عملیات در مناطق قومی و قبیله‌یی را ندارد و حمله و مبارزه تاریخی فعلی ارتش پاکستان علیه طالبان که دستور امریکا صورت گرفت نیز بدغم تجربه‌های تاریخی این منطقه با موفقیت‌هایی همراه بوده است.

منبع : زوددویچه

مدلهای 20 و 22 اینچ سامسونگ

کنتراست 1:50,000

مانیتور LCD واید 22 اینچ / طراحی زیبا و منحصر به فرد کریستالی سرخ و مشکی/ وضوح تصویر+1920x1200 / کنتراست 1:15,000 / وضوح تصویر1920x1080 / زمان پاسخگویی تصویر5/5ms/بدهه‌مشکی / Magic Bright 3 / براق/

مانیتور LCD واید 20 اینچ / کنتراست 1:15,000 / وضوح تصویر1600x900 / زمان پاسخگویی تصویر5/5ms/ بدنه مشکی / براق / Magic Bright 3 /

مانیتور LCD واید 20 اینچ / طراحی زیبا و منحصر به فرد کریستالی سرخ و مشکی/ وضوح تصویر1680x1050 / کنتراست 1:20,000 / شدت روشنایی300cd/m / زمان پاسخگویی تصویر3/3ms/ وضوح تصویر2m / Magic Bright 3 /

مانیتور LCD واید 21.5 اینچ / کنتراست 1:15,000 / وضوح تصویر1920x1080 / زمان پاسخگویی تصویر5/5ms/بدهه‌مشکی / براق/ Magic Bright 3 /

مانیتور LCD واید 20 اینچ / کنتراست 1:15,000 / وضوح تصویر1600x900 / زمان پاسخگویی تصویر5/5ms/ بدنه مشکی / براق / Magic Bright 3 /

مانیتور LCD واید 20 اینچ / طراحی زیبا و منحصر به فرد کریستالی سرخ و مشکی/ وضوح تصویر20,000:1 / شدت روشنایی300cd/m / زمان پاسخگویی تصویر3/3ms / Magic Bright 3 /

فقط با ضمانت ۳ ساله

سامسونگ، تکنولوژیک در قرن کالمانی متفرقه و مصورتانی که بدون گرانتری سام سرویس نوزع می‌شود. هیچ گونه مسئولیتی ندارد و تعاس 3۳۳ عایدته سام سرویس در سراسر کشور را به خدمات به آن نوع کالمانه انجام میدهد